

на данните от наблюдението на домакинските бюджети в кореспондиращите оценки на крайното потребление.

3. Определени са основните проблеми при използване на данните от наблюдението на домакинските бюджети по отношение на: честотата и навременността на данните; корекциите за разлики в населението; дефинициите и концепциите; надеждността на периодично предоставяната информация и нейното ключово значение за качество и сравнимост с данни, предоставени от други източници.

4. Отбелязва се, че степента на използване на данните от наблюдението на домакинските бюджети е различна и зависи от надеждността им при оценката на отделните компоненти на крайното използване на домакинствата и наличието на алтернативни източници. Компонентите, които се оценяват изцяло на основата на това наблюдение, са: хранителни стоки (тримесечно и годишно); купена вода, топлоенергия и електроенергия (тримесечно); други производствени услуги (тримесечно и годишно). Останалите компоненти се оценяват комбинирано, като се използва информация от статистиката на търговията, статистиката на отраслите, селскостопанските баланси и платежния баланс.

5. Уточнява се, че разпределението на компонентите по позициите на Класификацията на разходите на домакинствата (СОICOP) се въведе при оценката на годишните данни за 1997 г. Оценките се отнасят до крайното потребление на домакинствата в съответствие с вътрешната концепция. Териториалната корекция се прави на агрегирано ниво (национална концепция), така че индивидуалното потребление на домакинствата по групите на СОICOP не се оценява съгласно националната концепция.

6. Отбелязва се още, че оценката на хранителните стоки в националните сметки се прави по възходящ начин, а не-

хранителните стоки се оценяват посредством една основна група, която след това се дезагрегира до най-ниските нива на СОICOP.

III сесия. Наблюдение на цените, потребителите и домакинските бюджети

Докладът на тема „Използване на крайните потребителски разходи от наблюдението на домакинските бюджети за изчисляване индекси на цените - практика на НСИ“ беше представен от Албена Данчева - началник на сектор в отдел „Хармонизиран индекс на потребителските цени“, и Станимира Косекова - старши експерт в същия отдел. Основните акценти на доклада могат да се представят по следния начин:

1. Индексът на потребителските цени (ИПЦ) се дефинира като измерител на общото изменение на цените на стоките и услугите, използвани от домакинствата за лично (непроизводствено) потребление. На практика той е индекс на „чистата ценова промяна“ и обобщава индивидуалните ценови индекси на наблюдаваните стоки и услуги представители, като за тази цел се използват разходите на домакинствата за придобиването им по данни от изследването на домакинските бюджети.

2. Структурата на ИПЦ е национален аналог на СОICOP - Класификация на разходите за индивидуално потребление по предназначение, която е разработена от НСИ на основата на СОICOP/НICP (Rev. '99) съгласно Регулаци № 2214/96 от 20 ноември 1996 г., допълнена и изменена от Регулация № 1749/99 от 23 декември 1999 г. на Европейския съюз. Групирането на стоките и услугите в номенклатурата СОICOP/НICP за нуждите на хармонизирания ИПЦ и в СОICOP/НBS за наблюдение на домакинските бюджети осигурява координираното използване на СОICOP като статистически стандарт.